

Keleivis

Upsakimū Štatimai i Keleivis kasto po 2 Egr. už tojnq, smulkeis Raštais išbrutawotq Gilę. Oro matas reik hen atrastyti:
Border-Rossgarten
№ 5.

Karaliauczius Broliams Vietwiniams Zines parnešas.

Nro. 44. Karaliaucziuje, 4. Novemberti. 1873.

22. Nedėdienėje po šventosės Traicės.

Evang. Matt. 18, 23—34. Rom. Pil. 1, 3—11.

Aš esmi po Dievu!

Persifaityk: 1. Moz. 50, 15—23.

„Nesibijokit, nes aš esmi po Dievu!“ Tūm odziū linksmū Jozėpas sawo Brolius. Tie jė buvo pirm ilgū Gziesū iš N'apfantos i Egiptū Zemę per Berginį pardawę, ale Pons Dievs buvo su jūmi. Jozėpas berods gawo nekaltis i Kalėjimą pareitti, ale Borg Metū ezionay marges, ant Szlowės Krafės užfėsi, ir Egiptū Zemę walbydamis Daugybę žmontū bū Bado Smeritės išgelbėti, beje ir sawo Tėwq bey Brolius aprupinti. Bet dabar Tėwas buvo pasimires, Broliei bijojos, kad Jozėpas, kurs jū tikt rasi bene tikt dēl Tėwo, tq apsmutnyti ne noredams, taip ilgay daciedyjes, dabar ant jū atfikerhyjes ir jiems jū Pifekybe, pries jė išprowytagę, su numurdytu Kaupu užmokėjes. Todėl jie n'išfirydami, patys pas jė nueiti su jūmi apie tq Dalykq kalbėti, jam per tq fitq aktydin: Tėws dar gyws budams Jozėpui sakydines: „Mielafis, ben atleisti sawo Broliams!“ Ale hitas N'isfitejimo žodis, iš apbjaurintos Szjines išėjėjis Jozėpo Szirdi apsmutnyjo. Jis sawo Broliams atliepe: Nesibijokit; nes aš esmi po Dievu.

Szitas žodis per wisus Gziesus, o ir mums labay brangus. Kurs tq tifray i Szirdi imas ir širdingay atsimena, kad ir jis po Diewu esqs, tas ne gal fitaip, jis tur sawo Arthmui, beje ir pifcziaustiam Neprieteliui atleisti. Nėsa tai Pono Diewo, musū Wiešpaties šventoji ir tikroji Wale, kad mes atleistumbim. Tai mus mofin patis Ponas Jėzus šendieništoje Ewangeliwoje apie nelabqji Tarnq kalbedams, o ir anūse žodžiūse: „Mylėkit sawo Neprietelius, žegnokit jus keikanczius, ger darykit jus nekencziantiems ir melkite už tus, kurie jus užkabin ir persetinėja.“ Matt. 5, 44. O kaip Kartq Petras jė klaufe: „Kelisgi Kartus aš sawo Broliai, kurs man susigriebytu, turiu atleisti? Ar gana septynis Kartus?“ tay Wiešpats jam

atsake: „Aš sakau tau: ne septynis Kartus, bet septynedešintis Kartū septynis Kartus.“ (Matt. 18, 21. 22.) Tai esti be Galo. Dgi ir per sawo Apaštalus mums Wiešpats prišaukia: „Bufite su kits kitu meilingi, širdingi ir atšilestite kits kitam, lygye kaip Diewas jums atleides esti Kristuje.“ Epėz. 4, 32. Targi tai Pono Diewo Wale, kad atleistumbim, o kas išsipazista po Diewu esqs, tas tur hitai jo Walei wier nay klausyti.

„Aš esmi po Dievu!“ Tas žodis tau tur priminti, kaip daug Sytiū, beje be Galo, tau sawo Diewas jau atleides, ale ir išliudyti, kad tu patis dar wis iš wien Atleidimo iš Pono Diewo privalai, bet tacziau, jey tu ne taipojau sawo Arthmui atleisti, tay tu patis Atleidimą ir Malonę prapulyti ir i Brajudymq nugrimsi, nėsa Ponas Jėzus jaso: „Taypo darys ir jums mano Tėwas dangiškafis, jey ne iš Szirdies atleistite kiekwiens sawo Broliai jo Nusidėjimus.“ Amen.

Koks yra Szuilės Pasilaitymas toje Zemėje, kuroje Tolyngiantieje sawo Wale game?

Karalai ant Zemės stengiasis ir Bonai justar tarp sawes pries Ponq Diewq ir jo Mostitaji. Su-traukifime jū Nysus ir atmeskim nū sawes jū Wirwes.“ Pf. 2, 2. 3. Mes nenorim, kad his ant musū Ponu butu. Mes ne esmi Griekiniukai; taigi ir Atpirktojis yra mums be Reikalo. Sawo paczū Zgalejimu ir aukšta Šhincze mes sawę patys iš wiso Pifto išgelbėti ir išganyti galim. Kas dar tai už Tiesq laiko, kad Welns ir Bekla esanti, kas dar tik i Griekū Atleidimą ir amžing Gywatq bey i Bibilesa papasakotus Stebuklus, tas yra durnas žmogus. Todėl šalin su wisu Wierds Namokflu iš Szuilū; nėsa tas yra tikt iškadings, kadangi per jė tikt musū Rudikei išpaifinami yra! — Tokios yra Dumos ir Kalbos daugiausujū iš Tolyu — tai esti Tiesq sakant i amžing Prapulti Zengianczujū. O kur dabar prie Jokano Dawimo jū Wale išpildoma yra, cze yra Wierds Namokflas iš Szuilū ar powisam atmetams, arba tofiu pabaroms, kad jis ney sawo

Wardo ne be yra vertas. Toktai nusidave ir Mete 1857 Hollanto Žemėje, kuriame Mete ten anods Žemės Deputierbutij twirtas Szuilės Zokanas ant Bermaštymo padūtas, o galiausey Tolynžengiantiešems ant Dzaugsmo pagal jū Norą sudawadytas ir patwirintas tape. Pagal hitą Zokaną yra dabar anods Žemės Szuilės be Wierōs Skirtumo, tai esti tokids, i kures gal bilifokids Wierōs Zmogus sawo Rudifius Justi.

Tas Zokanas rods ne buvo priimamas be Rodōs ir Priešstengimo nu Pusēs Diewo Bijanczū. Ypaczey wiens gražey mokytas ir geray kalbėti galys Wyras, Groen van Prinsterer Wardu, gynēsi ir stengiesi prieš tą su lutiska Sylā, ir su labay swarbjeis ir aštreis Žodzeis jis sawo Priešininkams isrode, kad jie Baznyčiai didę Meteišybę darantis, ję taip su zokaniska Swolta iš Szuilės išwarydamis; kad per tai wiša Karalyte ne tiktai i didi dwasiskā Pawargimā, bet ir i wiršutines Paines ir Suirimus pareisenti. Ale ka tai maczijo! Tolynžengiantieje gal juk, kaip tai jau wiš jū Budas yra, kytrey kalbėti ir wiloti, ir su šwelnay wingreis Žodzeis nieko Pisko Nepriešbijanczūsus apmonyti. Jie yra paprate, kad jiems Reikals rodosi esas, ir weidmainauti ir su didzeis Wingeis eiti, kad tik jie sawo Mierē atsekti gal. Už patō esu neperšeny pritapes, kaip toks saldliežuwauti galys Kytrolus pagal jo paties Ištaringū paikus Burus prie Skyrimo ant sawo Pusēs gauti noriedams labay nobaznu pasidėjosi, o buvo tikras Prieškritis.

Aname Szuilės Zokane buvo pasafyta, kad Szuilės Mosklos turys Rudifikams wisus fitus naudingus Zinojimus prieteikdams ypaczey ant jū Išgudinimo ir Užauginimo ant wisū kriščzoniskū ir mteszoniskū Nūjėgū ir Gadnumo berēti. Tai buvo juk gana gražey safyta, o hitais Žodzeis Neprietelei Kristaus ir didziausā Dale ant sawo Pusēs gawo. Bet toliaus buvo tame Zokane taip safyta: „Mokytōjis tur saugotis, kad jis ne mokytu, ne darytu arba tą nusidūti perleistu, kas pūlanczam Pagarbinimui prieš Tiejimā kitai Dumojenczūjū prieš butu.“

„Už Pamokinimā Wieroje tur rupinties Baznytiškoses Draugytes, kuros Szuilę ne laikant tōs Ruimus ant to pasinaudoti gal.“

Kaip ējo dabar su Išwedimu to Zokano? Pro pirmā jau iš to didi Susipainawimai atfirabo, kad ne wiši tai, kas Zokane su tamseis Žodzeis safyta buvo ne wienaiš išmano. Szuile buvo nu Baznyczōs atskirta, be Wierōs Pamoklo; o taczaus turiejo Rudikei toje ant wisū kriščzoniskū Nūbaznysezū užauginamis buti. Kaip galėjo tai nusidūti? Iš to atšiejo, kad wieno Kampe Regierunga sawo Mokytōjams Szuileje Bibeles wartoti dar iwelijo; kitame Žemės Kampe ale buvo jiems tay aštrey uždrausta, o Neklausantieje

tape — dėl to, kad jie kriščzoniskū Mokytōjei būnugdami Kriščzonū Rudifius Diewo Žodije mokino — paudopaforawoti arba iš Urēdo paleisti. Kur ale dar me, fuWale yra, Bibeles wartoti, tą gal ir cze Mokytōjis Musdaug tą su joms pradėti? Tai, ka ir Zyds apie Žezor; žino ir tik, Szuilofus mokinti, butent kad jis labay, tą išmintingas Wyrs buwēs ir taip toliaus, tai jam WaleymoKaip weik ale jis bando, jį po Szuilokū Ausiū perštoDiewo Sunu išpažinti ir jūs westi prie to, kursai kas safēs, „be manēs jus nieko ne galit daryti“, prie Diewo pakelAwinielio, Swieto Griekus nešanczo; tai bilefoks Zydas MiniWiniitai patyrēs jį prie Wyriausybēs kaip Zokano Berlatymžengtojū apškundza.

Gzeje Wierōs Atnaujinimo priklause ana Žemējanczūprie Szpanijōs. O kaip kalwyniskasis Wierōs Mosklos turēHollanto Žemėje pradėjo sperey išiplatinti, tai bandes? Szpanijōs smarkusis Karalus Pilippas II. tus, kurie is?prie Kalwyno Mosklo prišpažino, per Kewalę prie fatilistikōs Wierōs sugražinti, o kurs su Geru neklaufe, ka?taš buvo žudytas, daugiausey per Sudeginimā; taipoAugiturejo tame Gzeje ten teli Lukstanczej sawo Tiejimo dėl sawo Gywasti palikti. Bet galiausey Hollanto arbaKAnderlando Zmonēs didey priespausti budami pasifele ir po labay sunkiū ir ilgū Karū atšwalnijo nu SzpaKniijōs, o tūmi jie saw ir Wierōs Walybę, norys po uilididey daug Kraujo Praliejimo iškarawo. Apie hitus fafa labay šlownus Lemiskēs Nusidawimus Hollanto Szuile e yleša dabar pagal tikrā Tiesā tą mokinti ir negalima; taš nesa juk dėl to galētu toks Katiliks prie Wyrausybēs fūnūapšifusti.

Jey ten dabar kokiame Szuilės Walsczuje yra uililaug Diewo Bijanczū, o tie ir pasitury yra, tai jie tyruhyrū tą Teišybę tur, ant sawo Kaktū saw Szuilę pasibudawo n o t wodinti ir saw Mokytōji išstatyti, kursai gal mokinti, Szuifas jiems miegsta; wienof jie tur podraug ir nu Wyrausybēs jiems paleptaję Szuilę pabudawodinti ir toje faaištanti Mokytōji išlaityti. Wargingieje tai berods ne- ofinagal ištiesieti. O kur dabar kokiame Kampe daug atorBiednujū, o priegtam ir daug Diewo Resibijanczūjū ziesi yra, tai tokiū Rudikei užaug ten niekā apie Diewą ir nimie apie Rudikiū Prietelū, Pong Jėzu negirdėje, tarš jie e to tolimjaušoje Pagonysteje užgimę yra. O prie Wirm- wūnš karczu Pamoklo eidami jie ir ne wisados wisā Tiesā deiktapatirti gaun, nesa Baznytiškūje Dalykūse anoje Žemēje — kaip tai mums hitā Syki wiens Kri- tantstauspi šwiezey priesiwertes Zyds kad išludys ir labay anttrudnay išweizd. Tai wislab apmāstant nešidnywiji, gataš kad girdėti gauni, kaip kitoje Szalije ands Žemės Krišč- išfūczonumas powišam nusmelktas ir atwirā Pagonyste todobitaitaisusi yra. Bet tai nusidūda toj Žemėje, kuroje yra turpirm Kelū Szintmeczū Kraujas Tiesōs Rudininkū Gro- turwemis pludēs yra. Ale tą wisā dwasiskāje Biedg, kurg mo

tojei bu nūgrunczaus aprašyti negalima, o ir wiršutines
fino — daudas yra ant anōs Žemės Gywatinkū tie už-
dar me, kurie sawę Walnybės Prieteleis wadirasi.
mokytojis Musū Žeme itipol dar mirio Szuilės Zofano
ie Žezus; ale dwasiškasis Bonas Ministeris yra pasija-
3 labai, tą ateisenciam Deputiertū Susiejimui ant Ap-
u Waleymo padūti. Buweis Ministeris v. Mühler yra
siū pems tai felis Kartus bandes daryti; ale kadangi
kursas kas Syki didzausas Skaitlus Deputiertū tą Szauk-
Diewo pafele: Szalin iš Szuilės su Wierōs Pamoffsu! —
Zydas Ministeris matydams nieko n'istaijyses tą Zofano
Beratymą atgal ėme. Jeyau ale ši Syki wēl
ausas Skaitlus Szuilėje Wierōs Pamoffsq Nap-
Zemę zanczujū ten susietu ir Ministeris jū Norą išpil-
oklas turejo: kas butu tada wiso iš to atfirandanczo Wargo
bandes? — Manding Skiriejai. s.

Qq musū Mertynas Liutērus apie Rudikiū
uginimą bey Prirodyjimą rašes bey mokines
yra.

(Prabzia Num. 43.)

Kitjai iš jusū bene taip kalba: „Mano Waiks
uilėj jus nieko n'išmokta. Gal kartais
fa buti; ale tardykite geray, tiemo ezia Kal-
e yra, rasi Waifo, rasi ir jusū pacziū, kurie jus ji
a; tankien gana i Szuilę sunceziat arba ant Pa-
šnumo bey Stropumo ne gana pagraudenat ir ne
laifot. — Ale jeygu ir toks tarp jusū rastus, kurs
uilės Dawadams arba Staisymams priestariaudams
ytu: Mano Waiks ne priwalo daugiaus
noti, kaip aš pats, ir aš ne gawau tankiaus
Szuilę eiti bey daugiaus išmokti; tas te žino, kad
sawo Rudikiams didey iškadingu pastoja ir toki
aifskabyjimą prie jūū tyczions išpromyja.“ — Taip
okina ir graudena musū senasis Liutērus, o mes
atom, kad šis jo Baudimas bey Werzymas ir hitam
ziesui dar wis labay pritinka.

Ale mielasis Liutērus ne pasiliekt su sawo Pamo-
nimu bey Pagraudenimu lauke be stowys; jis eina
toliaus, i Szuile, prie Mokytojo bey jo Szuilokū
prijwalgyti, pagirdams, kas girtina, papeikdams, kas
deiktina. Apie tai, kaip paczioj Szuilėj nusidūti rei-
tant, jis taipo rašo: „Kurs Kitus pamokyti nor, tur
ant to didey išmoks, ypatiskay prisipratines bey prisi-
patawjjes buti; tasai ant to ilgay ir iš pat Jaunytes
išmokyti tur. Nesa Kitus šwiesien bey skaidren pri-
rodyti bey pamokyti galėti, iš Lijos ne menkas Daiktis
yra. Apgailėtini todel yra tie Miestai bey Kiemai,
turiū Mokytojei arba Szuilės Mistrat patys nieko ne
mok, o todel ir nieko Gero bey Naudingo mokyti ne

gal, arba kurie, patys ir gana žinodami, tikraji Budą
n'išmano, kaip Kitus reikia pamokyti. Mofinama tur
buti kudikiškaj Pratinbėje, šwiesien, lengwey išmano-
may bey su Gywaszciu, Pamofinims su Paweisklais
bey prirodyjanczies Abrozais tur Ranka i Ranką eiti.
Kad aš Law parodau, kas balta yra, o kalbu arba
mofinu apie tai, kas jūda, tay aš atbulay mofinu.
Rudikie Išmanymas, kuriam iš Bradziōs Wiskas sunku
ir tamsu yra, tur iš Majo prasidėti ir iš Balengwo
augti. Kad aš ant Plynlaukio waifsziodawo tą
matau, tay aš iš Tolo dar ne žinau, kas tai iš Litro
yra, ar Medis, ar Aršys, ar Žmogus, arczians priėjus
aš numanau, Žmogū be matqs, kol aš ant Galo ši
arba tą Wyrą arba jo Wardu man jau pažystamą
Žmogū išpažinti gauuu. Taip eina ir su Pamofinimu
bey Tarpimu Išmanymo; šisai Bradzioje ne šwiesus,
bet tamsus bey susimaišes yra, bet toliaus wis šwiesyn
eina, o ant Galo powisam skaidru pastoja. Taip tur
ir Szuilėje mofinama buti. — Ale priegtam Moky-
tojei ant to tur pasiprocewoti, toktai mokyti, tą jū
Szuilokai išmokti tur, kas jiems wyriausien pri-
walu yra. Rudikie tur pirmjaušien skaityti iš-
mokti ir tame Dalysie taip ilgay pratinami buti, kol
jie tai geray gal; šale Skaitymo jie ir prie Rašym o
tur prilaisyti tapti, o kas jū rašyta yra, tai jie kas
Dieną sawo Mokytojui parodyti tur. Giedojimas
taipjau ne tur pasilikti i Szali padetas. Sawo Gziesu
reikia Mokytojui Szuilėje „Tewe musū“, kitu Gziesu
„Wierą krikščioniskā“, dar kitu Gziesu Pono
Diewo dešimt Brisakymus išguldyti bey Armincziet ika-
linti, nesa tie Daiktai šiam Gywaszciu labay priwa-
lingi yra. Dalysus šwentojo Rašto tur Waikai iš
Galwōs, priegtam ir išmanyti išmokti, nesa iš tojo
teka dwasiškasis Gywasztiš. — Išmofinims Kalbōs
(butent geray kalbėti bey rašyti) labay naudingis ir
n'atleiktins Pamoffso Dalysas yra. Kalba prilgyta
Makštei, kurioje Dwasēs Kardas sawo Buwē tur.
Kalba yra Skrynele, kurioje Dwasēs brangusis Star-
bas nešiojamas.“

Taip ir tokiu Budu Liutērus, musū senasis gar-
bingasis Tewelis, sawo Raštūje dar toliaus ir pla-
cziaus graudena bey mofina. Ale iš to, tą mes
šiczion sustatyta randam, jau tožnas išmokti galēs, kad
Liutērus sawo Nemestą geray permanes yra. Szis
macningasis Wierōs Karžygs, kurio Popiežus bey
Ciecorus prisibijojo, tarp Rudikiū budams išmane, po-
wisam Rudikiū pastoti, ir pripildytas buwo Meilēs pries
Majūsus. Darykim ir mes taipjau, girdekim ant jo
Britagimimo, pasekime jo Paweiskā, tay weik geriaus
Wiskas stowēs Szuileja, su Szuilokais, o ir prie Gim-
dytojų!

Apie Augustą Hermaną Franką.

Anday, apie Bilipą Jofubą Szpeneri papasafodams, primine Kelewis galiausias, kaip pagal Bridawadyjimą hito Diemo Wyro Mieste Halle nauję aukštą arba Eztadentū Szuilę tape gruntawota bey itaišyta, prie foriōs daug nūbažnū ir tikincziū Mokytojū yra mokinę. Ale tarp hitū wisū ney wiens prakilnesni Wardą niera igyjęs, ney wiens wisoj Kriščionystėj taip minētinu ne pastojęs, kaip Augusts Hermans Frankas (wokisťay rašoms: August Hermann Franke). Ir jis priklauso prie Skaitliaus garbingiausziū Kareiwjū už Diemo Karalytę, ir jis kartunt arti prie musū Wiešpaties bey po Jo Dešinēs matomas bus.

Frankas šiaurinėj Wokietijoj, butent Mieste Lybek, Mete 1663 užgime ir Jaunystėje wisokiam ngudingam Pamokse gruntingay prirodytas tape. Jo Szirdis bet jau ir anksti Sylą ewangeliškōs Tiesōs samyje išpajinti bey jauši gamo, todėl jis sakyti galėjo: „Aštikiu, todėl kalbu!“ Pirm jo Atėjimo i Halle bey Štojimo i Professoriaus Urėdą jis jau Mieste Leipcig buwo gražey mokinęs, o Erfurto Mieste naudingū bey pagirtu Kunigu buwęs. Kaip Szpeneris, taip ir jis wisur ant Kriščionumo pagal Wybeles, ant nūbažno Gywenimo, kurs ir Darbais išširodo, pagraudeno ir priragino. Apie tai jis taipo sako: „Syla bey Waisus Špazjinimo tame tur iššireikšti, kad Szirdis tomi pagerinta tam. Mazumelis gywojo Lisejimo brangesnis yra už czielą Centneri išmokusio Žinojimo, o Laželis tikrōs Meilēs daugiaus wertis už wisas Jures žmogiško Iššimokinimo bey už wisas Paslieptines.“ Apie mokytojiškąj Urėdą, kuri Frankas aukštu Daiktru laike, jis taip kalbejo: „Mokytojis tur tokiems Medžiams prilgti, kurie rods aukštay auge yra, tacziau sawo Szakas toli iššpleczia ir žemyn Žemespi link nuleidžia, jeib Apaczioj Waiščiojantiejie, kurie užlipti n'istengia, tacziau tikt jū Waisaus prisėkti bey tojo ragauti galėtu.“ — Labay giliungas turėjo Miestas Halle iš to buti, kad jam toks Wyrs per Mokytoji dūtas tape.

Mete 1692 Frankas czionay Kunigu bey Professoriu pastojō. Naujey gruntawotoj aukštaj Szuilėj iš Pradžios dar tikt mentay Gywasties te esant, jis labjausias sawo Sylą ant Špildymo jo kunigiško Urėdo wartoti galėjo. O daug, ypaczies daug dwašiskōs Sylōs jis czion ir pristatyti turėjo. Kokia buwo jo naujoji Parapije? Ak i Plentą sudirgusi, iš wisū Weziū išėjusi, ant Girtawimo bey Paslieidimo, ant pateikau-

janczio bey pustelninkiško Gywenimo pasidumusi. dele Dalis jo Parapijonū skaudingiausioj Biedn gyweno. Ale su Lisejimu Frankas czia puštąjė D igyweni ir ant jōs pasėti pradėjo. Jo i Sz išwerzianczios Mišios, jo pabudinantieje, pagra nantieje Suškalbejimai su Parapijonais, jo Gyw mas pagal Prashymą Ewangeliōs, jo lengwusis lingasis Apšėjimo Budas nūg Dangaus Wiešp didey daug Žegnonēs igyjo, o todėl ir apstingo flaus neše. (Dar ne wiskas.)

Wisofia Žinia.

— Žakšktis Karalius Johann jau dabar bašninkš. Jis pašimire 72 Metū sens Sered 29. Oktoberi Rytmenj ant Žiegoriaus keturiū. M Kronprincas ligustojo Ciecoriaus Wietoj nukeliawo jo Palaidojimo Pėnyczioj 31. Oktoberi i Mielu Dresden, ale iš ten jis rōs pacziōs Dienōs Wakel D welay wēl i Berlyną pargryžo. Nabšninko wyriaun yšis Sunus Alberts jo Pasėjū yra pastojęs ir ynan sawo Žakšktiams Žmonėms jū Karaliumi apšisakęs.

— Sakoma, kad musū Ministerprezidents Gendras feldmaršols Grows Noon nū sawo Prezidentystawo ketas atšidėkawoti, arba kad jis jau atšidėkawojęs, rōs Firštās Bismarkis, kurs pirm to jau Ministerprezidentu buwęs, i hitą Wietą wēl istojęs, ale Pininglo Ministeris Kamphausen kaip Wyce-Prezidents jawa ant Pagalbōs pareišęs. Mēsa Firštās Bismarkis waf nor i tą sunkuji Urėdą ir Darbą be tokio Pagalbininko iš Naujo istoti.

— Kolerōs Liga musū Karaliaucziuje dabar jau wisay pašliowusi. Rū 6 tojo Julijaus iki 22. Oktoberio hita Liga prie musū 954 Žmoniū papjowusi.

Apšakymas.

Mano Pažystamiems kaip ir wisems Lietuwiniams as tą Žinią dūdu, kad as Pono Kupcziaus Maschinskio Bute (pirma Zimmerling) Bardawima wisokiū Taworū, kaip antai: Geležū, ir hitū Taworū pradėjęs esu, ir melžiu manę tankei aplankyti, nēs už gerą bey tikrą Bardawimą as tožni Gēs gerstowu.

Ragainėj, 15tąjį Oktoberi 1873.

G. Laubschat,

Binū - Spaliū

perka wisay, ar po maž ar po daug, ir užmok už Centneri 5 Egr. franko Tilžej Gustav Sachsė, Tilžej.

Verantwortlicher Redakteur: Professor Fr. Kurschat
in Königsberg.

Verlag und Druck von Emil Rautenberg
in Königsberg.